

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอเชียงยืน)-อำเภอกระนวน-
อำเภอกำกันโท ตอนอำเภอกระนวน-อำเภอกำกันโท

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
จังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอเชียงยืน)-
อำเภอกระนวน-อำเภอกำกันโท ตอนอำเภอกระนวน-อำเภอกำกันโท
ในท้องที่อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น และอำเภอกำกันโท จังหวัด
กาฬสินธุ์ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ตมอดเวนกันบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจ ความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอเชียงยืน) – อำเภอกระนวน – อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอกระนวน–อำเภอท่าคันโท พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอเชียงยืน)–อำเภอกระนวน–อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอกระนวน–อำเภอท่าคันโท อยู่ในท้องที่อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น และอำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์ มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอเขียงยืน)-อำเภอกระนวน-อำเภอก้านโพธิ์ ตอนอำเภอกระนวน-อำเภอก้านโพธิ์ ในท้องที่อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น และอำเภอก้านโพธิ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ท้องที่นั้นบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้